

Senátor Hoar proti rozpínavosti.

(Pokračování.)

Až do doby před dvěma lety americký lid měl ve zvyku poukázovat ku prohlášení neovislosti ko nejdůležitější státní listině v dějinách. Jak léta mýjela, čtvrtý červenec slaven byl, kdekoli se mohli Američané shromáždit, ať doma aneb za hranicemi. Američanu byl podpis na prohlášení neovislosti vzácnějším nežli titul šlechtický. Nebylo to prohlášení vášnivě aneb z překvapeného entuziasmu. Nebylo v něm nic radikálního, nic Rousseauského, nic z francouzské revoluce. Bylo to vážné prohlášení vážných lidí, nejvážnějšího pokolení, jaké kdy žilo. Bylo to prohlášení pobožných lidí z nejpobožnějších období jejich dějiny. Nebylo to prohlášení nejen pouze práv, nýbrž i povinností. Byl to skutek nejen revoluce, nýbrž znovuzřízení. Byl to základní kámen velké národní budovy, v nížto americký národ přebývat měl navždy. Slova byla slovy Tomáše Jeffersona, však myšlenky byly myšlenkami každého z jeho soudruhů. Mužové z kontinentálního kongresu hodlali postaviti nový národ na věčné pravdy, kteréž by se žádný člověk ovládaný duchem svobody neodvážil popírat. Tak jako náboženství křesťanské založeno bylo svým zakladatelem na dvou vznešených příkazích, na kterých závisí zákon i proroci, tak toto mužové založili republikánské svobody na dvou vznešených pravdách, na kterýchž tyto státi musí, jestli vůbec státi budou, na kterých musí žiti, aneb zhytnouti. Jedna byla rovnost každého člověka každému jinému v ohledu politickém. Druhá jest ta, kterouž nyní snažte se povolit, právo každého národa zříditi si svou vlastní vládu, položití její základ na takových zásadách a zříditi její moc v takovém způsobě, jak jemu zdáti se bude nejlepší a docílení bezpečnosti a bláženosti a k zaujmutí mezi mocemi světovými takového zvláštního a patřičného postavení, ku jakémuz zákony přírodní a Bůh přírody je opravňuje. Rovnost jednotlivých lidí a rovnost jednotlivých států. To jest zásada, kterou republikánská strana nyní vybízena jest popíti.

Abý oprávnili toto popření, zastanci politiky imperialismu dohnání jsou k podivnému tvrzení, že Tomáš Jefferson této zásadě nevěřil a proti ní jednal, když koupil Louisianu, že John Quincy Adams v ní nevěřil a proti ní jednal, když koupil Floridu, že Abraham Lincoln v ní nevěřil a proti ní jednal, když potlačil rebelii, že Charles Sumner v ní nevěřil a proti ní jednal, když koupil Alasku. Oni praví, jelikož toto mužové koupili velké rozlohy území, osazené spoje a hřice obyvatelstvem, kteréž v podstatě svolení své k tomu dalo a kterážto obyvatelstvo nebylo majitelem oněch zemí aniž předstíralo k nim právo majetnické, nemohou je ani držeti ani spravovati, nemají ani jednu vlastnost, která tvoří aneb tvořiti může lid nějaký národem, že tito naši státníci, kteříž měli v úmyslu území nabytí učiniti soudovými státy, v nichž by bydleli a kteréž by spravovali podle naší ústavy lidé se stejnými právy s našimi, — že proto můžeme koupit aneb výbojem nabýti lidu odpor kladoucích, obývajícího a spravujícího hustě osídlenou krajinu, majícího každou vlastnost národního života, poživajícího svobody, kterou sami sobě vydobyli, že můžeme zmařit jejich národní život, že můžeme zničití jejich zřízení, že můžeme zardousiti jejich svobodu, že můžeme dáti jim vláde, jež sami ustanovíme a v jejich ustanovení oni nebudou mítí hlasu, že můžeme dělati zákony pro ně v našem zájmu a ne jejich, že můžeme zmařití jejich republikánskou svobodu, — a činíce to dovoláváte se příkladu Tomáše Jeffersona a John Quincy Adamse, Abrahama Lincoln a Charles Sumnera.

Thomas Jefferson jeví se nám v dějinách s prohlášením neovislosti v ruce jedné a smlouvé na Louisianu ve druhé. Myslíte, že jeho levice nevěděla, co počíná pravice? Myslíte, že tyto dva nesmrtné skutky odporovaly jeden druhému? Myslíte, že kupoval lidi jako stádo ovcí a platil za ně zlatem? Pravda, že mužové z doby prohlášení drželi otroky. Jefferson nahlížel tuto nedůležitost a prohlásil, že třese se o vlast svou, když pociťuje, že Bůh jest spravedliv. Vlak on žil a zemřel

v očekávání, že prohlášení zmaří otroctví, tak jako skutečně se stalo. V každém rozšíření našeho území, jež jsme kdy učinili, uznávali jsme vždy plně zásadu svolení ovládaných a zásadu, že území takto nabyté musí býti drženo za úctem, aby z něho vytvořeny byly státy. Lidé, kteří praví, že Jefferson porušil zásadu prohlášení, když koupil Louisianu a John Quincy Adams, když koupil Floridu a Sumner, když držel svou velkou řeč pro Alasku, mohou s tímtož právem oprávniti každé násilné smilstvo, dovolávající se každého zákonnitého sňatku, kterýž uzavřen byl od počátku světa.

V čem se naši přátelé s druhé strany ve svých důvodech matou jest, že pletou si prohlášení práva jednotlivců s právy národů. Celé prohlášení jest výkladem politických práv, politických styků a politických povinností. Předně, každý člověk jest stejně oprávněným v právech politických, zahrnující v to i právo ku životu, svobodě, vyhledávání láh a všeho jiného. Za druhé, žádný národ nemůže přijíti pod správu jiného národa, jiného vláde, bez svého svolení. Zákon přírody a zákon Boží opravňuje každý národ ku svému zvláštnímu a stejnému postavení mezi národy světa. Naši otcové v tomto článku neměli co dělati se zásadou smlouvy společenské, oni neuvažovali o právech menšiny, oni používali slova "lid" co rovného slovu "národ" aneb "stát", co organizovaného politického tělesa a nejen pouhého počtu osob, nejsoucích ve styku jedni s druhými. Oni neměli na mysli Robinsona Crusoe na jeho opuštěném ostrově, ani roztroušené osadnictvo a tím méně loupežné tlupy, toulající se po širých krajinách, jež nikdy nemohly osaditi, aniž vlastniti. Oni osobovali si právo pro každou z oněch třinácti osad zvlášť, aneb všech společně, ku svržení jha Jiřího III. a k odtržení se od Anglicka. Nuž, buď musíte přiznati, že měli pravdu, aneb opak toho. Vlak klade se otázka způsobem vítězoslavným, jako by byla těžko k zodpovídání, jestliže tato zásada vztahuje se na milion lidí, proč se nevztahuje na jedno sto lidí? V kterém bodu aneb v které části censa nabývají lidé toto Bohem dané právo? Nuž, odpověď jest dosti snadnou. Naši otcové, přijímající prohlášení neovislosti, kteréž vy nyní popíráte, mluvili o rovných právech národů, o jejich povinnostech jedněch k druhým. Urditá hranice, v které něco roztroušených osad tvoří lid, aneb několik toulavých kmenů národ, třeba nepřipouští určitou matematickou definici. V kterém místě počíná býti potok řekou? Kdy počne rybník býti jezerem aneb jezero mořem aneb vítr hurikánem? To nemůžete říci.

Vlak dojista máme národy a lidi, máme organizovaný národní život a jsou též roztroušené osady a potulné kmeny, kteréž tímto jmenem nikdy nemůžeme nazývati. Louisiana, Florida, Alaska, New Mexico, California neměly žádný národní život, když jsme je připojili a bylo-li něco toho druhu, přály si spojití se s námi. A připojily se, aby se staly částí nás — kostí naší kosti, tělo našeho těla, život našeho života, duši naší duše. Vlak mohl Vám dáti dvě bezpečná pravidla, kteráž pro dnešek postačí. Každé z nich Vás vyvede z nesnáze, jestli máte nesenázi a chcete býti z ní vyvedeni. Národem, mocí na zemi, národem, kterýž oprávněn jest ku zvláštnímu a rovnému postavení mezi mocnostmi zemskými zákonem přírody i zákonem Božím jest ten, kterýž má psanou ústavu, osazené území, docílenou neovislost, organizovanou armádu, kongres, soudy, školy, university, kostely, křesťanské náboženství, život městský v civilizovaných samosprávných obcích, čistý život rodinný, časopisy a knihy, státníky, kteříž mohou debatovati o otázkách mezinárodního práva jako Mabini a organizovati vlády jako Aguinardo, básníky jako José Rizal, ano i vlastence, kteříž dovedou umíratí za svobodu jako José Rizal. Boerská republika jest národem a zločinem jest chtítí zničití její trvání, byť i obyvatelstva jejího bylo méně, než co žije v Providence, R. I. Každý z našich původních třinácti starých států bývaly by národem, i kdyby bývaly každý sám pro sebe. A filipínská republika, majíc dvacetkrát tolik obyvatelstva než boerská a více lidu nežli všech třináct států, kteréž spojily se ku prohlášení neovislosti, jest národem a

jest tím větším zločinem, když má býti svoboda její zničena.

(Pokračování bud.)

K osudu třiceti českých horníků v Srbsku.

Nedávno v dopise ze Srbska v tomto listě vylíčen byl zoufalý osud, do něhož bylo uvrženo 30 českých horníků i s rodinami, vyhlášených jakýmsi Emanuelem Machem do Srbska, do uhelných dolů bratří Muenchů v Čičevci. Bylo tam vypsáno, jak po dvouměsíčním vydrání se strany zaměstnavatelů tito dělníci, že toto nechtěli mlčky snášeti, byli prohlášeni za buřiče, žandarym dopraveni do Bělehradu, odkudž je tamní c. k. konsul, u něhož marně se dovolávali ochrany a jenž proti nim se postavil na stranu bratří Muenchů, poslal postřkem do vlasti. V Bělehradě ujal se jich Čech p. Rosulek, uzenář, jež se hostil po dobu, než c. k. konsul o jejich osudu rozhodl.

Ku zprávě té dodáváme: Všecky listy bělehradské i srbské úřady zastávaly se českých horníků, cíťce nejen klivdu a násilí na nich spáchané, nýbrž i hanbu, kteráž z toho padá na Srbsko. Ale na věci žádný Srb ničeho změnit nemohl, protože bratří Muenchové, kteříž ovšem osobně násilí se nedopustili, ale jsou za ně zodpovědní tím spíše, že zvěděše o zločinném skutku svých úředníků, jeho neodčinili — jsou v Srbsku velmi mocné veličiny.

Muenchové jsou židé ze Slezska a v Paračině v Srbsku mají továrnu na látky. Srbská vláda dluhuje jim několik milionů Rozkrál Milan je častým hostem jejich. Hostitelé nikdy neopominou učiniti si Milanem reklamu, vozíce ho ve své ekypážce a pod. Milan ví, k čemu jim slouží, a ani kuře darmo šetrbe, tím méně Milan. Poměr mezi Muenchy a Milanem je takový, jako bývalo za středověku, kdy každý král měl "svého žida" nebo "své židy", jimž dovoloval shromážďovati peníze, o něž se museli s ním dělití, když požádal.

Z toho vysvítá úplná bezstřetnost Muenchů nejen v tomto případě, nýbrž ve všech jiných.

Nejkrásnější je, že c. k. konsul v Bělehradě, p. Herwalt z Princiga, dal bratřím Muenchům písemně vysvětlit, že s českými horníky zacházejí humaně. Vysvědčení toto, datované dne 3. dubna, uveřejnily ve svém čísle ze dne 7. (19.) dubna Noviny Belogradské.

Převezení tělesných ostatků Pavla Josefa Šafařky.

Za účastenství veškerého obyvatelstva pražského byly dne 14. května dopoledne tělesné ostatky Pavla Josefa Šafařky převezeny z evangelického hřbitova v Karlíně na nový obecní hřbitov v Olšanech, kde uloženy byly ku věčnému odpočinku za slavnostních projevů, v nichž zásluhy zesnulého učence byly uznávány a velebeny. Nekonečná řada spolků a korporací vědeckých, národních, samosprávných a humanitních zúčastnila se průvodu, nikoli okázalého, hluchého, za to ale hluboce dojímavého, jakž se to srovnávalo s duchem a působením neúmorého pracovníka na roli národa. S upřímnou piétou přišli přečetní zdatí hold úcty a vážnosti Pavlu Josefu Šafařkovi a ještě hojněji shromážďilo se obyvatelstvo v ulicích, kterými se nekonečný průvod ubíral, aby s piétou pozdravilo tělesné ostatky zesnulého buditel.

Široké ty masy lidí vypíňovaly prostranné chodníky po obou stranách ulic v Karlína, Prahou až ku hřbitovům olšanským. Dojemně a tklivě rozléhal se zpěv sdružených pěvců ulicemi, v nichž panoval klid posvátný. Počasí bylo aktu převezení tělesných ostatků úplně přiměřené. Slunko z pod mraků se nevyhouplalo a chvilkami nepatrně poprchávalo.

Hrob Pavla Josefa Šafařky byl na evangelickém hřbitově už 13. května z větší části vykopán. Po rakvi, do níž tělo Petra Josefa Šafařky bylo před 39 lety uloženo, zbyly jen prohnité třísky. Také z oděvu nebožtíka zůstaly jen velmi sporé zachovaly.

Kostra byla sice zachovalá, ale účinek vlhka na kosti byl patrný. Lebka ukazovala uslechtilé formy, je velmi pravidelná a značně obšířlá. Při vědecké zkoušce shledáno, že obsahovala 1700 kub. centimetrů hmoty mozkové.

Pfležitosti exhumace použito bylo k vědeckému prozkoumání lebky znamenitého učence. Úkolu toho podjal se v oboru tomto osvědčený odborník docent pan MUDr. Jindř. Matiegka, zdravotní koncipient u zemského výboru. Lebka Pavla Josefa Šafařky byla z hrobu odnesena na přifhodné místo, kde nejprve pořízeno bylo šest fotografických snímků, načež lebku pomocnými přístroji pan dr. Matiegka do nejmenších a nepřesnějších podrobností vyměřil a také rozsah dutiny lebeční pomoci jáhlí zjistil. O nálezišcích, na lebec shledaných, vydáno bude vědecké pojednání.

Záhy po osmé hodině ranní bylo vědecké zkoumání lebky ukončeno, načež ji pan dr. Fisher odnesl do malé rakvičky, kde ji uložil k ostatním natezeným kostem P. J. Šafařky. Mezitím již zaletovala byla druhá rakvička, o poznání delší, d. níž vloženy byly tělesné ostatky choti zesnulého Julie a snachy Naděždy Šafařkové, které pochovány byly vedle hrobu Šafařky.

Před 9. hodinou byly rakvičky šedé barvy se zlatým lemováním vyzdviženy za dvojct. farářem augsb. v. Vilémem Molnárem nesený ku zlatému pohřebnímu vozu obce pražské, stojícímu před hřbitovem na malém cvičišti invalidovny. Prvou rakvičku s ostatky P. J. Šafařky nesli magistrátní úředníci, druhou vynesli hřbitovní zřizenci. Podél obou tvořili čestnou stráž Sokolové s rapíry.

Po vložení obou rakviček do pohřebního vozu vykonal dvojct. pan farář Molnár obřady církevní, před nimiž "Hlahol" zapěl "Pohřební chorál" od Zvonáče. Modlitbou byly obřady ukončeny, načež průvod po malém vojenském cvičišti hnul se ku předu do Královské třídy v Karlíně, kde pláý elektrické obloukové svítlny a veliké množství obecenstva bylo shromážďeno.

Průvod zahájily jednoty sokolské v počtu velmi značném za velení br. Bílka. Pak následovaly četné spolky a deputace.

Na to kráčeli členové pražského "Hlaholu" a členové jednoty zpěvákých spolků československých, kteříž po cestě pěli Vašákovo "Misserere" za řízení skladatele pana W. Wendlera.

Za pěvci ubrali se ministranti, pak dvojct. pan farář Molnár, načež jel zlatý vůz pohřební obce pražské, v němž nalezaly se dvě rakvičky. Podél pohřebního vozu tvořili pohlivý špalíř členové Sokolské jednoty pražské, z nichž jedna řada tvořila čestnou stráž s rapíry, druhá nesla věnce.

Nekonečný průvod uzavírala řada kočárů a ubral se, všude jsa očekáván velikými zastupí obecenstva, z Karlína na Poříčí, dále po Příkopě na Václavské náměstí, kde zejména na musejní rampě těsnilo se veliké množství obecenstva, načež postupoval dále k Olšankám.

Po 11. hodině dospěl průvod na evangelický hřbitov olšanský, kde přečetným obecenstvem byl očekáván. Před náhrobkem, kam rakev byla dopravena, stnul sokolský špalíř.

Tklivé zvuky chorálu zazněly, sta hlav se obnažilo.

Na tribunu vystoupil staříčků bývalý druh a pamětník Šafařkův a Nestor současných pěstitelů české historie, V. Tomek.

Řečník stručnými rysy nastínil průběh života Šafařky a tklivým zejména byl způsob, jímž učinil dobu poslední a jeho skon. Od toho času minulo již 39 let. Více však než jedno století mine, staletí minou, ale povždy ve věčné paměti chovati bude národ český jméno Šafařkovo. Sláva jeho jménu! (Hlučné: Sláva, sláva, sláva.)

Tělesné zbytky Šafařky uloženy potom do schránky pohrobní. Do hrobu, ležícího u zdi na straně jihovýchodní, uloženy rakev i pozůstatky oslavencovy choti a snachy.

Tím skončen projev piety k Mánům velkého historika našeho. Stručný nástin jeho života rozdává u vchodu hřbitovního všem těm, kdož přišli, by účastí svou dokázali, že cítí dovedou památku muže, který ani v strážní nejvyšší nezapomněl povinností, které ukládá jemu příslušenství k českému národu.

Vlhko a horko jsou dva původci neuralgie a St. Jacobs Oel péc vám v každý čas rychlou a trvalou úlevu poskytne.

Předplácejte na Knihovnu Americkou pouze \$1.00 ročně

Z pařížské výstavy.

V minulém týdnu došel z Paříže do Spoj. Států stesk některých mladých Američanů, kteří se pustili na výstavu s chudou kapsou. Chudáci mysleli, že je Paříž v Americe a že si tam budou moci po čas návštěvy vydělati aspoň na živobytí, ale sklamali se. Nejprve sledali, že tam není svoboda živnosti toho druhu jako ve Spoj. Státech, neboť tam panuje dosud soustava monarchická, dle níž se musí ku každé živnosti vyžadati místovité vládní povolení, za něž je třeba i zaplatiti. Odvážní mladí Američané si mysleli, že se v Paříži vyživí prodáváním novin, cídním obuje, posluhou a jinou prací, ale vše jim selhalo a je jich v Paříži mnoho, kteří takto zklamáni teď se nalezají v nečistotě. Hlásili se u vyslanectva amerického o pomoc, ale to je také odbylo, že pro takové případy nemá žádné peníze od vlády povolené. Proto se sem telegrafuje, aby se odstranili snad ještě jiní mladí Američané od podobných pokusů.

Mezi Francouzy a Angličany panuje zášť již od pradávna, která nynější válkou v jižní Africe byla ještě posílena. Poněvadž Američané mluví Anglicky, jsou považováni za Angličany a pohlíží se na ně jaksi nepřívětivě. Jakmile však poznají Francouze v cizinci anglicky mluvícím Američana, tu hned k němu své jednání změň. Tu pak přišli Američané na dobrou myšlenku, aby se uvarovali nepřijemností. Nosí totiž malé odznaky americké, pruhovaný a hvězdnatý prapor představující, tak aby každý na první pohled poznal, kdo je Američan a kdo Angličan. Časopisy pařížské již na to také upozornily své čtenáře a nyní jsou Američané všude vše vřelí vítáni od Francouzů, kde se svými odznaky se objeví.

Výstava byla prý již navštívena mnohými osobnostmi vysoce popostavenými, avšak na zapřenou. Praví se, že i císař německý tajně navštívil výstavu po dva dny. Králové belgický a švédský se zdržovali v Paříži po kolik dní, ale také na zapřenou. Vypovězený francouzský ministr Deroulede se chtěl také tajně na výstavu podívati, ale sotva že překročil hranice španělské, byl hned od policie francouzské poznán. Byl zadržán a rozkázáno mu, aby se vrátil do Španělska, nechce-li se octnouti ve francouzském žaláři.

Paní Potter Palmerová má v národním pavilonu americkém svou úřadovnu, v níž je stále zaměstnána poučováním amerických žen, které si přejí všelikých vysvětlení o výstavě. Zvlášť ženy, které nemají mnoho peněžitéž prostředků, dostanou od paní Potter Palmerové důležitá navedení o všem, co by jim prospěšno bylo viděti a co pro ně ceny nemá. Úřadovna p. Potter-Palmerové je jakýmsi dostaveničkem všech žen amerických v Paříži se zdržujících. Nalézá se tam též kniha zápisní, do níž každý přichozí své jméno zapíše a tak se Američan jeden o druhém snadno dovědí, kdo který jest, odkud a kde je v Paříži ubytován.

Má stáří. Když poletník života byl překročen a životní síla počne ubývati a síla nás opouští, rázu ústro je naše tělo nevykonává práci svoji patřičně. Tu potřebí nám oblédnouti se po holi, abychom zeslabená svá těla podpirali. Taková hól nalezne se v Dra. Petra Hoboku, starém osvědčeném bylinném léku. Pl. Elsa Gravertová z Belleville, N. Y. potvrzuje ho. Ještě následovněm dopisem Dra. Petra Fahneya z Chicago, Ill., majitel Dr. Petra Hoboka zaslaném: "S radostí sdělují vám, jak mnoho dobra váš lék v mých starých dnech pro mne učinil. Po 15 uplynulých let byla jsem churavou. Byla jsem nervosní a slabou a cítila jsem se zimučnaté. Údy se mi rozbolavely a ztuhly. Časem byla jsem v studeném potu, když mrazení mě popadlo. Nemohla jsem nic říci, měla jsem obtížný kašel a ta nejmenší změna počasí na mne působila. Od té doby co jsem vzala Dra. Petra Hoboka, stav můj se značně zlepšil. Cítím, že jsem si obhá pravičelněji a zdá se, jako bych si byla život na novo pojalí la. Jest mi 71 roků, ale nicméně jsem s to všecky své domácí povinnosti zastávati, což je z milosti boží zásluhou vašeho cenného léku." Je v hofejším žopisu taková vřelost a upřímnost, že i toho nejmeně důvěřivého to přesvědčí.

Vázační provázek. Parněl co jednatel se hledá. August Post Moulton, Ia.

Dobré lesní pozemky...

s tvrdým dřívím v okreseu Willelaca v Minnesotě za \$6.35 akr. Jedna pěctina kupní ceny hotové, zbytek na 6 procent droku. Pozemky tyto právě dány do prodeje. Další vysvětlení podá náš jednatel F. J. HAYN, 1408 Emerson ave., North, Minneapolis, Minn. - w 88mz

Stav osení v Nebrasce.

Povětřnost minulého týdne byla v Nebrasce celkem teplá a suchá, ve východní části o 6, v západní o 3 stupně nad průměr teploty. Dešť v některých severovýchodních okresích obnášel cosi přes palec, také ve východní části státu panovaly přehánky dešťové, ale v největší části státu obnášela vláha méně než čtvrt palce. V některých západních okresích nebylo zcela žádného deště.

Pro práci rolnickou byl týden minulý velmi pohodlným. Sázení kukuřice bylo dokončeno a osení pěkne rostlo. Obdělávání okopanin pokračuje rychle a obilí se nalezá v dobrém stavu, hlavně v jižních okresích. Luka a pastviny jsou též výborné po celém státu, zvlášť vojtěška jest pěkně urostlá a její sekání na seno již započalo. Třešně a blumy neslibují tak bohatou úrodu, jak se s počátku očekávalo.

V jednotlivých okresích Čechy více obydených jest dle zprávy odboru zemědělského stav úrody následující:

V Butler schází kukuřice pěkně, drobné obilí také krásně vypadá, hlavně žito, taktéž pastviny jsou v dobrém stavu.

V Clay okresu přšlo vydatně, kukuřice již se počala obdělávati, obilí krásně roste a zemčata též.

V Gage okresu vše dobře roste, kukuřice místy se již obdělává, pšenice a ovsy jsou zvlášť pěkné.

V Lancaster spadl hojný dešť, tak že vše rychle roste. Ozimní pšenici zvlášť se dobře daří a se sekáním vojtěšky se již započne.

V Pawnee se spozdílo sázení korný následkem mokra. Třešně a blumy silně opadaly, oves a pšenice potřebují více slunečního světla.

V Richardson roste obilí rychle, pastviny jsou dobré, korna také a ranné jahody jsou již zralé a krásně zrostlé.

V Saline bylo sázení kukuřice dokončeno a započato s obděláváním. Kukuřice, pšenice, žito, oves i vojtěška, vše se nalezá v nejlepším stavu.

V Saunders okresu bylo sucho a teplo, avšak obilí rychle roste, byť i potřebovalo deště.

Boyd okres měl též teplotu povětřnost, při níž osení krásně roste. Kukuřice byla dosázena a schází pěkně, obilí vesměs v stavu výborném, zvlášť pak žito.

V Colfax pěkně zapršlo a veškerá úroda krásně se daří. Sázení korný bylo dokončeno a započato s její obděláváním.

V Cuming kukuřice pomalu schází, ale drobné obilí pěkně roste.

Dodge okres by potřeboval dešť, ač osení tam dosud pěkně pokračuje. Cukrovka však nestejně sešla. Obdělávání korný již valně pokračilo.

Douglas okres měl dobrou pohoďu na obdělávání korný a zemčát, jichž tu jest letos mnoho sázeno. Jak okopaniny, tak obilí se nalezá v dobrém stavu.

V Holt County bylo sázení kukuřice dokončeno a započato s obděláváním. Obilí pěkně vypadá, žito obzvlášť, ale vzrůst jest pozvolný.

Knox okres potřebuje též deště, neb kukuřice již jest z části obdělána po prvé.

V Madison spadl pěkný dešť, tak že při dobré vlaze a teplu vše krásně roste. V obdělávání kukuřice se pilně pokračuje.

V Pierce dokončeno sázení kukuřice, která pěkně schází a obilí se nalezá vesměs v dobrém stavu.

Stanton okres dostal v některých částech vydatný dešť, ale v některých je sucho. Úrodu však se daří vesměs dobře, s obděláváním se rychle pokračuje.

V Buffalo County bylo dokončeno sázení kukuřice, ale deště je tam třeba hlavně na obilí a víno.

V Howard dokončeno sázení kukuřice, která pěkně schází. Taktéž ostatní plodiny se nalezají v dobrém stavu.

V Sherman dostali pěkný dešť, který dobře účinkoval na kornu právě dosázenou, z níž některá i obdělána byla. Pastviny se též pěkně zelenají.

Valley okres by dobrý dešť velice prospěl, neb kukuřice byla již všechna zasázena. Obilí však vesměs se nalezá v dobrém stavu.

Jakmile horké počasí nastane, mldí tělo a chuti k jídlu ubývá. V tom pádu sesilte systém svůj používáním Dr. August Koenig's Hamburger Tropfen, jež slíí a chutí k jídlu navrací.